

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 29. oktober 2009

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail ism@ism.dk

OKJ/ J.nr. 2009-7046

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 17. september 2009 følger hermed indenrigs- og socialministerens endelige svar på spørgsmål nr. 596 (SOU Alm. del).

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mette Frederiksen (S).

Spørgsmål nr. 596:

"Hvilke konsekvenser forventer ministeren, at det stigende antal børn, der vokser op i fattigdom i Danmark, vil få?"

Svar:

Jeg går ud fra, at spørgeren refererer til undersøgelsen "Børnefattigdom i Danmark 2002 – 2006" fra SFI, 2009. Undersøgelsen bruger tre forskellige fattigdomsmål: relativ fattigdom målt ved 50 pct. af medianindkomsten, relativ fattigdom målt ved 60 pct. af medianindkomst og et tredje mål, som kaldes "implicit fattige børn målt ved fiktivt kontanthjælpsniveau". Sidstnævnte mål kan ifølge undersøgelsen i nogen udstrækning betragtes som et mål i forhold til en fast absolut grænse i kroner og ører.

Undersøgelsen viser overordnet set, at den relative fattigdom blandt børnefamilier er steget fra 2002 til 2005, mens der er et fald fra 2005 til 2006. Det skal dog bemærkes, at der netop er tale om *relativ* fattigdom. Hvis man kigger på det implicite mål ud fra det fiktive kontanthjælpsniveau, altså en fast grænse, viser tallene omvendt, at andelen af fattige børn er lavere i 2006 end i 2002. Stigningen i den relative fattigdom skyldes altså ikke, at flere børnefamilier har fået færre penge mellem hænderne.

Det er i øvrigt vigtigt at nævne, at mobiliteten ud af lavindkomstgruppen er høj. Det betyder, at langt de fleste børn kun er berørt af lav indkomst i en kortere periode. Børn, som i en kortere periode befinder sig i lavindkomst-

gruppen, kan således ikke siges at vokse op i fattigdom forstået sådan, at de i hele barndommen befinder sig i lavindkomstgruppen.

Det er vigtigt at være opmærksom på børn, som risikerer social marginalisering eller har behov for særlig støtte i øvrigt – uanset årsagen hertil. I den forbindelse skal det bemærkes, at kommunerne er forpligtede til at iværksætte støtte over for børn og unge, som har behov for det.

Samtidig er det min opfattelse, at indsatsen over for familier i lavindkomstgruppen i høj grad handler om at styrke de generelle vilkår for børn og deres familier i samfundet. Det drejer sig f.eks. om gode beskæftigelses- og uddannelsesmuligheder for forældrene, gode dagtilbud, en god folkeskole og kvaliteten af de mere målrettede indsatser for udsatte børn og unge og deres forældre – alle områder, som regeringen løbende arbejder for at forbedre.

Karen Ellemann

/ Peter Juul